

Programmata

EXPOSITVM GENTIBVS
 VEXILLVM
 HOC EST
 SERVATOREM OPTIMVM
 IESVM CHRISTVM
 DIE EIVS NATALI

QVO

ANNIS ABHINC CIO IOCCXXXVIII.

EX MARIA VIRGINE

IN HAS LVCIS AVRAS

FVIT EDITVS

VT

OMNIBVS OMNINO HOMINIBVS

ESSET PERFVGIVM

CELEBRARE

DICTOQVE SACRAMENTO

SE ILLI FIDELES PERMANSVROS

DENVO PROMITTERE

VOLVERVNT

SCHOLAE CATHEDRALIS ALVMNI

I. ORDINI ADSCRIPTI

 NVMBV RGI
 LITTERIS BOSSOEGELIANIS

AK

A. Ω.

Vexillum, Mahomete, tuum nos terruit
omnes;

Illud adhuc quoties nuntia fama
tulit.

Ceu felix signum, Turcarum castra sequutum,
Dedecus in nostrum, grande peregit opus.
Addidit hoc animos Turcis, vt, numine dextro,
Erigerent multis clara tropaea locis.

Quo viso, dixerere truces: *Pugnemus, amici:*

Hoc signo no bis palma parata venit.

Hoc duce, nil poterit nostras violare cohortes:

Hoc nobis tuti tegminis instar erit.

Illius virtute cadent, ceu fulminis, hostes,

Et nostro subdent colla subacta iugo.

Infelix nobis euentus dicta probauit:

Factum, crudeles vt cecinere viri.

Moesiaci nostro tractus maduere cruore:

Sanguineis fluxit decolor Ister aquis.

Castraque, quae quondam Turcis erepta fuerunt,

Triste sub illorum nunc recidere iugum.

Turcia propterea sublimia cornua tollit,

Et bis io, magna voce, triumphe, canit.

Et tribuit, Mahomete, tibi feliciter acta,

Extollens laudes celsa sub astra tuas.

Victa sed adductis tundit Germania palmis

Pectora, perfundens fletibus ora suis.

At nos vexillum rebus solatur in arctis,

Erigit immensi quod manus alma DEI.

Hoc est vexillum summi patris vnica proles,

Quam peperit sancta virgo, Maria, die.

Vexillum veluti Danis, quos vicerat hostis,

De caelo lapsum, causa salutis erat:

Sic quoque seruator caelo descendit ab alto,

Vt nostrae fieret conditionis homo:

Eriperetque suos cognatos tristibus orci
Faucibus, ereptos affereretque polo:
Vinceret et stygii violentum daemonis agmen,
In nos vt possit iuris habere nihil.
Hoc signum Bethles stabulum nunc continet, in quo
Constringit natum fascia parua DEI.
Serica quum fiant totum vexilla per orbem;
Sufficiunt vitae lintea vela duci.
Fasciculi foeni vexilla fuere Quirino:
Hic iacet in foeno filius ipse DEI.
Deuocat aethereas tamen hoc insigne cohortes:
Spectatum caelo turba beata venit.
Pastores ouium, mandra gregibusque relictis,
Huc properant; quamquam tempora noctis eunt.
Aduolat eoa celebris de gente magorum
Turba, quibus monstrat praeuia stella viam.
Quum venit in templum finito tempore signum;
Anna subit sanctam cum Simeone domum.
Flaminis hic sacri plenus, *multos fore*, dicit,
Huic signo qui se subdere sponte velint.
Multos sed contra tam coeca mente futuros,
Vt natum nolint, patre iubente, sequi.
Tempus erit tandem, quo sustolletur in altum
Hoc signum, vires non adhibendo suas.
Sustulit vt quondam serpentem stipes ahenam,
Morsibus anguineis quae medicina foret:
Sic quoque funesta pendebit ab arbore Christus,
Vt sit perculsis portus et ara reis.
Vexillum tamen hoc magis extolletur in altum,
Coecus quod nihili fecerat ante furor;
Morte sua Christus quum rumpet vincula mortis,
Vincula non hominis dissoluenda manu; (pum;
Quumque reuiuiscens, summum conscendet olym-
Accipietque patris scepra gerenda sui.

Vexillum quondam, dicunt, signasse leonem,
Quod tua vibrauit, Iuda, per ampla tribus.
Ex hac gente fuit Christus prognatus, et eius
In labaro fuerat pulchra figura leo.
Viribus aequiparat veluti fera nulla leonem;
Eius et occursum bestia quaeque tremit:
Ad dextram patris euectus sic Christus vbique
Regnabit, moderans solis vtramque domum.
Ergo sub hoc signum cunctae concurrite gentes,
Ne vos neglecti puniat ira DEI.
Signa Tamerlanes, quoties accessit ad urbem,
Constituit per tres conspicienda dies.
Candida quum liquidas fluitarent vela per auras;
Cunctis tunc veniae, tradidit, esse locum.
Altera quumque dies replicaret carbasa rubra;
Fundendi indicium sanguinis illud erat.
Tandem quum signum terreret lumina nigrum;
Vrbis perniciēs significata fuit.
Hoc signum fixit summus DEVS, omnis ad illud
Vt fugiens possit prosperitate frui.
Quisquis at hoc signum vesano pectore spernit:
Hunc manet in stygio poena luenda lacu.
Nos te, vexillum veluti, pie Christe, sequemur:
Nostrae tu vitae dux venerandus eris.
Absint a nobis, quae praefert signa voluptas:
Haec in tartarei daemonis antra ferunt.
Te duce, quid tandem poterit nos laedere, tutos
Auspicio semper praesidioque tuo.
Te duce, taenarium fortes superabimus hostem,
Qui nos sub leges vult reuocare suas.
Hoc signo tandem nos inuoluemus; acerbam
Quum nos cogemur mortis adire viam.
Hoc nos vexillum, totus quum corruet orbis,
Ducet in aethereas, pax vbi certa, domos.

* * *

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506

KONP

017

Programmata

EXPOSITVM GENTIBVS
VEXILLVM
HOC EST
SERVATOREM OPTIMVM
IESVM CHRISTVM
DIE EIVS NATALI

CIO IOCCXXXVIII.
VIRGINE
IS AVRAS
ITVS
O HOMINIBVS
FVGIVM
ARE
CRAMENTO
PERMANSVROS
MITTERE
VNT
DRALIS ALVMNI
SCRIPTI
RGI
OEGELIANIS

AK

